

8b poniedziałek 1.03.2021

:

1.J.angielski Teams(p Janikowska)

Topic: Modal verbs for speculation: must, could, might / may, can't. KNO.

Can - móc, potrafić

Np.: **I can go home.** - Mogę iść do domu.

He can sleep now. - On może teraz spać.

Can we go? - Czy możemy iść?

I can play the piano. - Umiem grać na pianinie.

I can not (can't) play the guitar. - Nie umiem grać na gitarze.

Must - musieć

Np.: **I must work now.** - Muszę teraz pracować.

He must go. - On musi iść.

Must I do it? - Czy muszę to robić?

You must not (mustn't) park here. - Nie możesz tutaj parkować/ Nie wolno ci- zakaz

You mustn't tell her. - Nie możesz jej powiedzieć.

I have to go now. - Muszę już iść.

W dzisiejszym angielskim "have to" uznane jest niemalże za synonim "must", znacznie zresztą popularniejszym i częściej występującym. "Have to" nie zachowuje się jednak jak wszystkie inne czasowniki modalne - podlega odmianie jak każdy regularny czasownik. W trzeciej osobie liczby pojedynczej słówko "have" zmienia się w "has", przeczenie tworzymy zaś przez odmieniony stosownie czasownik "do", tak samo tworzymy też pytanie.

Np.: **I have to drive that car!** - Muszę poprowadzić ten samochód!

He has to drive that car! - On musi poprowadzić ten samochód!

I do not (don't) have to drive that car. - Nie muszę prowadzić tego samochodu.

He does not (doesn't) have to drive that car. - On nie musi prowadzić tego samochodu.

Do you have to do it? - Musisz to robić?

Does he have to do it? - Czy on musi to robić?

Should - mieć powinność

Np.: **I should go now.** - Powinam już iść

He should work less. - On powinien mniej pracować.

Should he work less? - Czy on powinien mniej pracować?

He should not (shouldn't) do it. - On nie powinien tego robić.

Need - potrzebować

"Need " kieruje się dokładnie tymi samymi zasadami co "have to", podlega takiej samej odmianie. Wyjątkiem jest następujący po nim czasownik, ten poprzedzony jest zawsze słowem "to".

Np.: **I need to do shopping.** - Potrzebuję (muszę) zrobić zakupy.

Do you need to take it with you? - Czy potrzebujesz wziąć to ze sobą?

You don't need to write the report. - Nie potrzebujesz pisać tego raportu.

Do pozostałych, troszkę rzadziej występujących w języku angielskim czasowników modalnych należą "ought to" (mieć powinność), may i might wyrażające możliwość realizacji danej rzeczy.

Przykładowe zdania z czasownikami modalnymi będą brzmieć:

I must go. - Muszę iść.

Can you do that? - Czy możesz to zrobić?

John should come here immediately. - John powinien tutaj natychmiast przyjść!.

This is something I need. - To jest coś czego potrzebuję.

I might come, I don't know. - Może przyjdę, nie wiem.

He ought to do it quickly. - On powinien to zrobić szybko.

Powyzszą notatkę należy przepisać do zeszytu. Do wykonania z podręcznika należą zadania 2,3, 4,5 strona 76.

2 EDB

3 Geografia Teams

Temat: Kanada Środowisko przyrodnicze a rozwój rolnictwa

Podręcznik str. 132 – 139

Obejrzyj lekcję:

W ćwiczeniach wykonaj zadania dotyczące tematu lekcji i zapisz notatę do zeszytu (ZAPAMIĘTAJ)

4. Religia zajęcia opiekuńcze ZK

Temat: Chrystianizacja Europy. KNO.

Witam Was bardzo serdecznie. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Cywilizacja europejska nieodłącznie wiąże się z przybyciem chrześcijaństwa. Zaczęło się od... apostołów, którzy swoją działalność misjonarską prowadzili przede wszystkim na terenach należących do Imperium Rzymskiego. Zakładali gminy chrześcijańskie i udzielali chrztu.

Gdy po niemal trzech wiekach prześladowań chrześcijan w Imperium Rzymskim, dzięki cesarzowi Konstantynowi ogłoszono tzw. edykt mediolański (313 r.), chrześcijaństwo umocniło się i rozrosło. Jeszcze przed upadkiem Rzymu (IV i V w.), podczas wielkich wędrówek ludów, zwanych barbarzyńskimi, z chrześcijaństwem zetknęły się plemiona germańskie. Następnie przyjęli je Frankowie, których państwo w końcu V w. obejmowało północną część dzisiejszej Francji, Belgię i zachodnie krańce Niemiec. W 496 r. ich król Chlodwig przyjął chrzest z rąk św. Remigiusza.

Dzięki działalności misyjnej św. Patryka, apostoła Irlandii (386–461), chrześcijaństwo przyjęła Zielona Wyspa. Na jej terenie życie kościelne kształtowało się w licznych klasztorach. Działalność misyjna mnichów irlandzkich objęła w VI w. Szkocję, a następnie część plemion germańskich, które zajęły tereny dzisiejszej Anglii (na północy). Chrystianizację plemion anglosaskich od południa rozpoczął na przełomie VI i VII w. św. Augustyn z Canterbury, działając w imieniu papieża Grzegorza I Wielkiego. Wkrótce misjonarze iroszkoccy i anglosascy wyruszyli na kontynent europejski, tworząc parafie, diecezje i archidiecezje. Jednym z najbardziej znanych był św. Wilibrord, który w 690 r. rozpoczął pracę apostolską wśród germańskich Fryzów, jednak największe zasługi w nawracaniu ludów germańskich, zwłaszcza na terenie Niemiec, ma św. Bonifacy.

Pod koniec VIII w. i na początku IX w. chrzest przyjęli Słowianie: Chorwaci, Słoweńcy, Morawianie i przodkowie Słowaków. Te dwa ostatnie ludy, mieszkające wówczas na terenie tzw. Państwa Wielkomorawskiego, na prośbę miejscowego księcia były ewangelizowane przez braci – św. Cyryla i Metodego.

Pod koniec IX w. Europa Środkowa przeżywała najazd Madziarów (Węgrów), którzy osiedliwszy się nad Dunajem, ulegali wpływowi chrześcijaństwa. Przyczynił się do tego św. Stefan, władca Węgier. Wcześniej Mieszko I, książę Polan, ożenił się z księżniczką czeską Dąbrówką i za jej sprawą wraz ze swym dworem przyjął chrzest. Na ziemiach polskich duże znaczenie odegrała postać i kult św. Wojciecha, biskupa Pragi, który zginął śmiercią męczeńską z rąk pogańskich Prusów oraz nieco zapomnianego św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu, który naśladował św. Wojciecha i podobnie jak on zginął z rąk Jaćwingów (dziś pogranicze polsko-litewskie).

W drugiej połowie X w. rozpoczęła się chrystianizacja Rusi. W 957 r. księżna kijowska Olga przyjęła chrzest z Konstantynopola, ale sprowadzała łacińskich misjonarzy z Europy zachodniej. Po nawrocie pogaństwa dzieło ewangelizacji Rusi kontynuował jej wnuk – św. Włodzimierz, który przyjął chrzest w 988 r. w Kijowie, związał jednak swój kraj z greckim Kościołem w Konstantynopolu.

Jeszcze w połowie XIII w. polscy misjonarze próbowali głosić Ewangelię na Litwie, ale dopiero z końcem XIV w., dzięki małżeństwu wielkiego księcia litewskiego Władysława Jagiełły z królową Polski św. Jadwigą oraz zawarciu unii polsko-litewskiej chrystianizacja zaczęła przynosić efekty.

Znamy ogólny zarys zakorzeniania się chrześcijaństwa w Europie. Przyczynili się do tego ludzie, którzy idąc za przykładem św. Pawła, głosili Chrystusa tam, gdzie o nim jeszcze nie słyszano. Ci, którzy przybywali na terytoria już zewangelizowane, umacniali wiarę mieszkańców.

Wytrwała praca świętych: Patryka, Cyryla i Metodego oraz Wojciecha spowodowała, że chrzest przyjmowały całe narody. Działo się tak dzięki przyjętej wówczas metodzie pracy misyjnej: nawracaniu najpierw wodza plemienia lub władcy, którzy następnie wpływali na swoich poddanych. Pierwsi ewangelizatorzy nie zawahali się ponieść największych ofiar (jak Wojciech), aby Ewangelia objęła jak największe obszary Europy.

Co dało przyjęcie chrześcijaństwa plemionom i państwom europejskim?

- wzmocniło znaczenie państw na arenie międzynarodowej,
- przyspieszyło tworzenie struktur państwowych,
- pomogło w nawiązywaniu kontaktów handlowych,
- wprowadziło normy i zasady społeczne w oparciu o Ewangelię (np. małżeństwo monogamiczne),
- przyczyniło się do rozwoju nauki, szkolnictwa,
- przyczyniło się rozpowszechniania pisma.

To tylko niektóre z korzyści, jakie wiążą się z pojawieniem się chrześcijaństwa w Europie. Dzięki przyjęciu chrztu narody i państwa budowały zasady społeczne i państwowe w oparciu o dekalog i naukę Chrystusa. Nieoceniony jest również wkład chrześcijaństwa w kulturę. Dzięki działalności duchownych diecezjalnych i zakonnych rozwijała się też nauka. Czerpali oni wzorce z kultury antycznej, tradycji i wartości ogólnoludzkich, ustalali pisownie języków narodowych, zakładali szkoły i uniwersytety, rozwijali medycynę i inne nauki, mieli duży wkład w rozwój techniki i wychowywali całe społeczności i narody.

Niestety, obecnie Europejczycy często zapominają o swoich korzeniach i próbują się od nich odciąć. Z prasy czy telewizji można się dowiedzieć o przypadkach szykanowania czy prześladowania chrześcijan za wierność Ewangelii i publiczne okazywanie religijności.

Przypadek 1

Komisja Europejska zaleciła usunięcie z projektu monety o nominale 2 euro z wizerunkami św. Cyryla i Metodego krzyży na ich ornatkach i aureol nad ich głowami.

Przypadek 2

Prezydent Międzynarodowej Federacji Piłkarskiej FIFA wydał zakaz modlitwy przed meczami i po nich reprezentacji krajowych w piłce nożnej. Stało się to po interwencji

sekretarza duńskiej federacji piłkarskiej, który był oburzony i zbulwersowany reakcją brazylijskiego zespołu po wygranym finale, kiedy to Brazylijczycy zebrali się na środku boiska i na kolanach dziękowali Bogu za zwycięstwo.

Przypadek 3

Obywatelka włoska pochodząca z Finlandii uznała, iż krzyż zawieszony w klasach, w których się uczą jej dzieci, narusza ich wolność religijną. Złożyła skargę w tej sprawie do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, który nakazał wypłacenie jej odszkodowania za poniesione straty moralne. Rząd Włoch złożył odwołanie od orzeczenia Trybunału. Włoskie władze podkreśliły, że orzeczenie dotyka najgłębszych uczuć narodu włoskiego i jego tożsamości. Krzyż jest symbolem włoskiej historii i kultury i powinien pozostać w miejscach, gdzie od lat był obecny.

Przypadek 4

W Polsce posłowie jednej z partii walczącej z wartościami chrześcijańskimi złożyli do sądu powództwo z powodu krzyża wiszącego w sali obrad sejmu. Według nich widok Jezusa przybitego do krzyża narusza ich dobra osobiste, normy polskiej Konstytucji oraz europejskie standardy wolności sumienia i wyznania. Sąd odrzucił ich zarzuty, argumentując, że obecność krzyża w miejscu publicznym jest realizowaniem prawa do uzewnętrzniania przekonań religijnych, gwarantowanych w Konstytucji. Krzyż jest symbolem religijnym, ale nie można pomijać jego znaczenia jako symbolu kultury i tożsamości narodowej. Jego obecność w miejscu publicznym nie powoduje szkód.

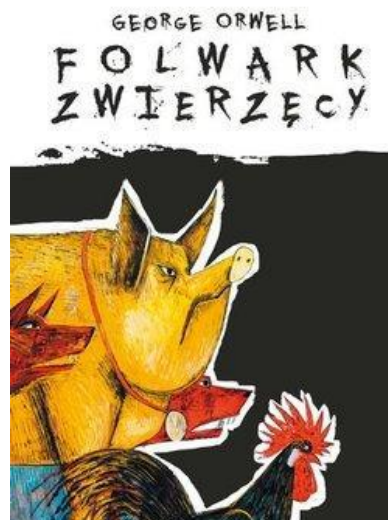
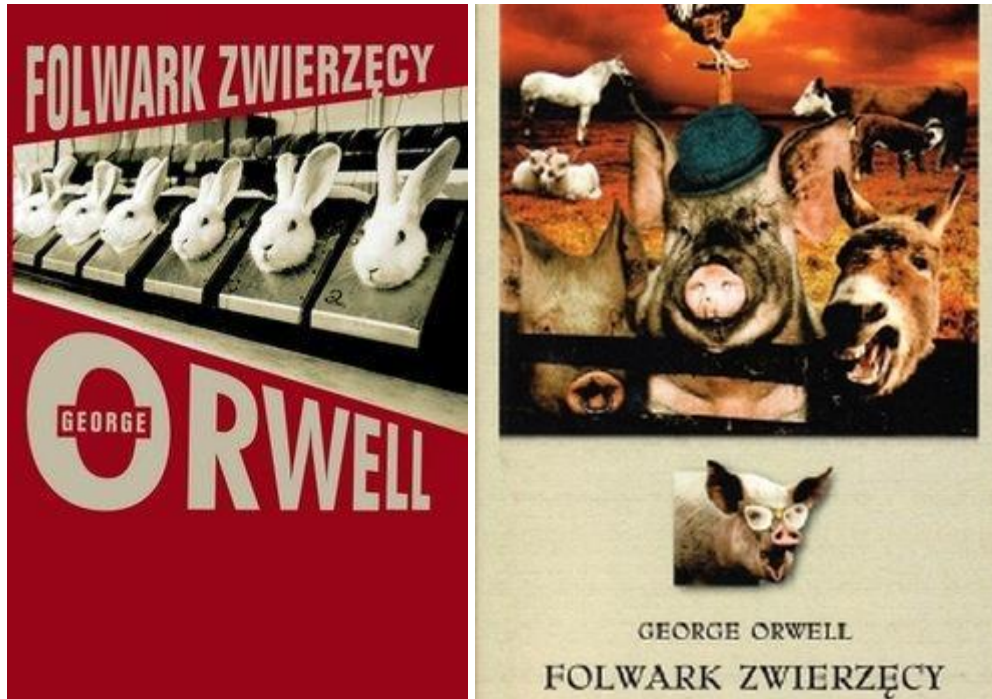
5.j. polski- lekcja

T: **Idealne społeczeństwo**(fragment powieści Georgea Orwella, *Folwark zwierzęcy* znajduje się w podręczniku str. 194-195)

Co mają wspólnego zwierzęta z ludźmi?

Akcja powieści „Folwark zwierzęcy” rozgrywa się na folwarku - takim, jak każdy inny brytyjski folwark. Właściciel, pan Jones, podczas jednego z wieczornych obchodów zapomina o dokładnym zamknięciu drzwi kurników i dzięki temu odbywa się walne zgromadzenie zwierząt, któremu przewodniczy świnia o imieniu Major. W pięknych słowach kreśli ona obraz "lepszego świata", jakim ma szansę stać się folwark po niezbędnej ku temu rewolucji. W owym "lepszym świecie" zwierzęta same na siebie pracują, nikt ich nie wykorzystuje, nie zmusza do harówki ponad siły, wszyscy mają pod dostatkiem jedła i wiele wolnego czasu. Po upływie trzech dni od zebrania Major umiera, a jego dzieło zaczynają kontynuować inne świnie -

Snowball oraz Napoleon. Zwierzęta, wierzące w lepsze jutro, są im ślepo posłuszne. Pan i pani Jones zostają przegnani na cztery wiatry, folwark zmienia nazwę z "dworskiego" na "zwierzęcy", a zwierzęta zaczynają nowe życie, zgodne z duchem filozofii animalizmu. Okazuje się jednak, że w "nowym świecie", świecie bez Jonesa, nie wszystkie zwierzęta są sobie równe, jak wcześniej obiecywały świni. To właśnie one zagarniają dla siebie coraz więcej i więcej przywilejów, od których przecież mieszkańcy folwarku mieli stronić jako od przyzwyczajęń ludzkich, będących symbolem ich poniewierki.



1. Przypomnimy wybrane bajki Krasickiego, których bohaterami są zwierzęta
2. Przeczytamy fragment powieści „Folwark zwierzęcy”
3. Omówimy i zanotujemy w zeszycie , jak żyły i zachowywały się zwierzęta w folwarku
4. Wyjaśnimy i zapiszemy , czym jest alegoria
5. Zinterpretujemy elementy ukazane na plakacie związanym z powieścią

Praca domowa:

Wyobraź sobie, że jesteś jednym ze zwierząt żyjących w folwarku, napisz 10 zdań o świecie , w którym żyjesz.

6 CHEMIA

Zajęcia na MsTeams

Temat lekcji to: **Właściwości alkenów**, a poznacie:

- właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie, przyłączanie bromu) etenu
- zastosowanie etenu
- równanie reakcji polimeryzacji etenu
- różnice w budowie i właściwościach węglowodorów nasyconych i nienasyconych

7.Zajęcia rozwijające kreatywność

T: Rozwijamy naszą kreatywność – rozwiązywanie zagadek logicznych



Kochani, mimo trudów nauczania zdalnego , spróbujmy rozruszać nasze głowy

Na początek krótki filmik <https://www.polskizklasa.pl/too-quick-to-judge-doceniaj-nie-oceniaj/> (pod rozwagę)

Zachęcam Was do robienia kolejnych zadań rozwijających kreatywność i logiczne myślenie.

Zadanie 1.

Z pewnego przysłowia usunięto wszystkie samogłoski. Jakie to przysłowie?

TNKTWRZŻWKŹDMDRZMCŚDBRGNRZMWŁZDSTTCZNWLMSBM

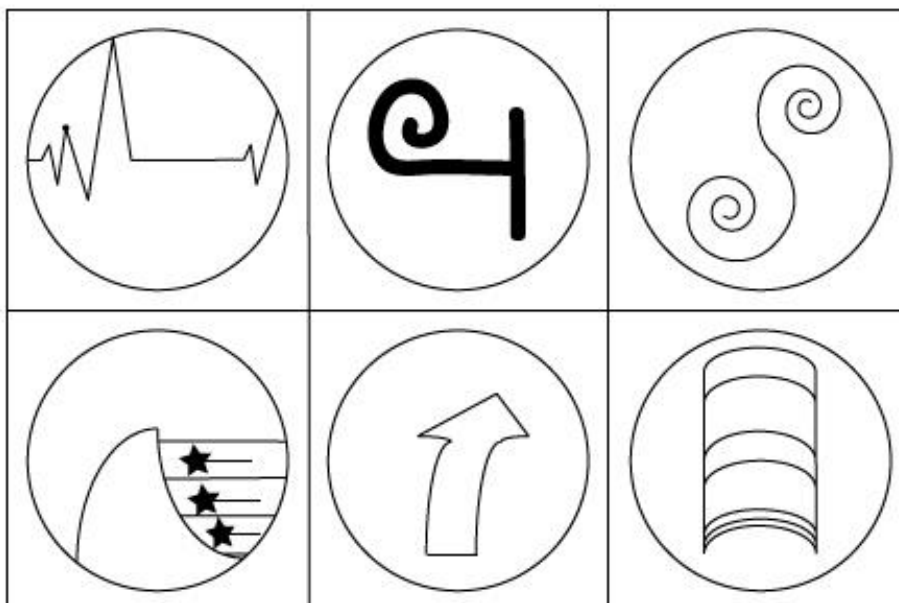
Zadanie 2

Na pustyni leży nagi człowiek. Nie ma żadnych obrażeń wewnętrznych. Jest martwy. W ręku trzyma połówkę zapalniczki.

Opowiedz, w jaki sposób zginął, czemu jest nagi i dlaczego trzyma w ręku połowę zapalniczki. Weź pod uwagę, że nikt go nie zabił, on nie popełnił samobójstwa. Miał obrażenia zewnętrzne. Wewnętrznych nie. Kilkaset metrów od niego stał żywy mężczyzna, również nagi.

Zadanie 3

Wymyśl najbardziej fantazyjną i niezwykłą interpretację rysunków poniżej.



Bądźcie twórczy i oryginalni!!!

8.WYCHOWANIE FIZYCZNE TEAM(p.Ilczuk)

Temat: Fale elektromagnetyczne.

Na dzisiejszej lekcji zapoznasz się z rodzajami fal elektromagnetycznych: radiowe, mikrofae, promieniowanie podczerwone, światło widzialne, promieniowanie nadfioletowe, rentgenowskie i gamma oraz z przykładami ich zastosowania.

8.WYCHOWANIE FIZYCZNE TEAMS

Temat: Koszykówka- technika rzutu do kosza z miejsca

Rzut jest elementem gry w piłce koszykowej, który służy do zdobywania punktów. Rodzaj i technika wykonywania rzutu w koszykówce zależy od sytuacji na boisku. Elementarz każdego koszykarza stanowi rzut sprzed klatki piersiowej, rzut z dwutaktu, rzut z wyskoku, rzut z miejsca oraz rzut hakiem.

Rzuty do kosza, to najistotniejszy element wyszkolenia technicznego zawodnika w ataku. Jest to cel wszystkich ofensywnych działań graczy biorących udział w walce sportowej. Na przestrzeni ponad 100 lat istnienia dyscypliny dokonało się szereg zmian nie tylko w przepisach gry, ale także w sposobach prowadzenia walki sportowej. Wymusiło to zmiany w technice wykonania poszczególnych elementów wyszkolenia technicznego, zatem także w sposobach wykonywania rzutów do kosza.

Rzuty mają różną wartość:

1. rzut za jeden punkt (1):

- rzuty wolne (osobiste)

2. rzut za dwa punkty (2) (tzw. rzuty z gry)

- rzut z półdystansu (z wyskoku)

- rzut z dwutaktu

- dobitka (rzut ponowny po niecelnym rzucie kolegi z drużyny)

- wsad – piłka zostaje wepchnięta jedną lub dwiema rękami do kosza przeciwnika

3. rzut za trzy punkty (3)

- rzuty oddane zza linii 6,75

https://www.youtube.com/watch?v=kT5ZYVr_3H8 – technika rzutu z miejsca

